

[Jens Thoft]

Ministerens personlige fortjeneste på skattereforen er ca. 4 mio. kr. Han vil ganske vist være 100 år om at tjene dem. Men det vil være ca. 4 mio. kr., når vi nu skal overdrive med talene.

Jeg er taknemlig for, at SF har fået ros og tak for vores stillingtagen til skattereforen. Det er jeg taknemlig for. Men jeg vil understrege, at tak var det, smedens kat døde af.

Vi har modtaget regeringens skattereform pænt. Vi har været villige til at deltage i finansieringen. Men vi har ikke fået så meget indrømmelse, som kunne ligge på en fingernegl. Og det til trods for, at vi har kunnet påvise, at skattereforen er socialt skæv.

Set i en lidt større sammenhæng kommer der grønne afgifter, som rammer skævt – forstået på den måde, at de grønne afgifter jo er næsten ens for velhavere og for mindre velhavende. Samtidig ser vi en situation med konkurrence fra udlandet, hvor især de lavtlønnede og ufaglærte vil få vanskeligt ved at få lønforhøjelse.

Derfor er det så vigtigt, at en skattereform sikrer en omfordeling. Men den omfordeling, denne skattereform medfører, er desværre den gale vej. Og i den sammenhæng kan tak altså ikke gøre det, vil jeg gerne sige til ministeren.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil gerne takke finansministeren for det klare svar vedrørende statstjenestemændene. Det var klart, at de ifølge regeringen løj.

Så er spørgsmålet endnu en gang til skatteministeren: Lyver borgmester Ole Andersen fra Gladsaxe, når han vurderer, at regeringens skattereform rammer LO-arbejdernes nye pensionsopsparinger hårdt, og at specialarbejdere, ufaglærte kvinder og andre store grupper på arbejdsmarkedet får deres pensionsordninger beskåret med 8-10 pct. på grund af skattereforen?

Skatteministeren (Stavad):

Må jeg sige til hr. Peter Brixtofte, at det i hvert fald er en fastslået kendsgerning, at pensionsopsparingerne – også de nye LO-pensioner, som er under opbygning – ikke får en ringere stilling med det, regeringen foreslår, i forhold til den situation, at der slet ikke blev foretaget ændringer.

Tværtimod, vil jeg sige, sker der faktisk det, at i kraft af det meget lave renteniveau, i kraft af at regeringen hjælper konverteringen af højt forrentede lån på gled over retten til at medtage kurstab til et nyt lån samt de nye blåstemplede kontantlån, bliver der ryddet ud i de højt forrentede papirer i pensionskasser og forsikringsselskaber, som først og fremmest ligger i de ordninger, som har de gamle pensionsopsparinger. Vi må sige, at de ordninger, som er under opbygning, faktisk har betalt en alt for høj realrenteafgift hidtil, fordi de har betalt en realrenteafgift, der er fastsat ud fra det gennemsnitlige renteniveau, og dermed også været med til at betale for de porteføljer, der ligger i de pensionskasser, der har beholdninger tilbage fra højrenteperioden. Derfor bliver summen af de samlede ændringer, der bliver gennemført her, at de nye ordninger, der er under opbygning, faktisk får en bedre behandling end hidtil.

Det eneste sted, hvor det ikke er tilfældet, er dér, hvor man har kombineret dem, der kun har ordningen i en kort periode og får den udsvarende til en kapitalpensionsordning. Dér er det ikke tilfældet, fordi vi her skaber en ligelig konkurrencestilling imellem kapitalpension og det, jeg vil kalde for egentlig pensionsopsparing. Vi mener, det er forkert, at vi har skatteregler, der tilskynder til at bruge den opsparingsform, som ikke er den egentlige pensionsopsparing, men at vi med de ændringer, vi foretager her, samlet set får en ligelig konkurrence imellem de to pensionsordninger.

Til fru Kirsten Jacobsen må jeg sige, at fru Kirsten Jacobsen har fundet nogle eksempler i nogle af de meget få kommuner, som har en så høj skatteprocent, at man som følge af bruttificeringen ikke får en betydelig gevinst ud af omlægningen. Men selv dér går regeringen ind og dækker for de otte kommuners vedkommende, det drejer sig om, det lille hul, der bliver, selv om det er ganske beskedne beløb, det drejer sig om, fordi vi ikke ønsker at få negative tal ud for gruppen af pensionister.

Lad mig slutte med at sige følgende til hr. Jes Lunde og hr. Jens Thoft: Når jeg siger, at der ikke er større forskelle, end at vi kan skræve over dem, er det, fordi jeg er overbevist om, at den omstændighed, at vi på skattereformsiden har haft denne diskussion, ikke vil være noget, der kommer til at skabe os problemer i